

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o obliczenie opłaty koncesyjnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22 maja 2018 roku, Nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 302/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 22 maja 2018 r., numer (...), na podstawie art. 34 ust 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 685 i 755) oraz w związku z § 4 ust. 3 i § 6 ust. 4 w związku z ust. 1-3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja (Dz. U. z 1998 r. Nr 60, poz. 387, z późn. zm.) oraz w związku z art. 2 § 2 i 3 oraz art. 21 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r. poz. 201 j.t., z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obliczenia opłaty koncesyjnej określił dla (...) sp. z o. o. - dalej „Przedsiębiorca”, opłatę należną z tytułu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 25 maja 2015 r. nr (...), na kwotę 54.368,00 zł (słownie: pięćdziesiąt cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt osiem złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 34 ust. 1 w zw. z art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 755, dalej: prawo energetyczne) poprzez jego błędną wykładnię

skutkującą uznaniem przez organ, że ponowne wydanie przez organ decyzji o przyznaniu koncesji obejmującej tożsame uprawnienia wymaga uiszczenia ponownej opłaty rocznej za koncesję pomimo tego, że przedsiębiorca już raz taką opłatę uiszczył,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. przepisu §4 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja (Dz.U. 1998 Nr 60, poz. 387, dalej jako rozporządzenie w sprawie opłat) poprzez jego błędną wykładnię skutkującą uznaniem, że przedsiębiorca, który występuje o nadanie koncesji tożsamej z poprzednią obowiązany jest do uiszczenia dwukrotnej opłaty w trakcie jednego roku kalendarzowego,

3. błędne ustalenie stanu faktycznego z uwagi na przyjęcie przez organ, że przyznane skarżącemu koncesja nr nr (...) oraz koncesja z dnia 25 maja 2015 r. nr (...) nie mają tożsamego charakteru, a udzielona w dniu 25 maja 2015 r. koncesja nie stanowi prostej kontynuacji poprzedniej, co doprowadziło organ do uznania, że skarżący obowiązany jest do ponownego uiszczenia opłaty w wysokości(...) obrotu osiągniętego w 2014 r. z tytułu działalności objętej koncesją.

Mając powyższe na względzie wniósł o:

1. uchylenie decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22 maja 2018 r., sygn. (...) w przedmiocie nałożenia na skarżącego - (...) sp. z o.o. opłaty z tytułu koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 25 maja 2015 r., nr(...) na kwotę 54.368,00 złotych,

3. zasądzenie od organu na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

4. przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści pisma, w szczególności z wydruku potwierdzenia przelewu z dnia 19.03.2015 r. oraz odpisu formularza opłaty z tytułu udzielonej koncesji z dnia 12.03.2015 r. na okoliczność uiszczenia przez skarżącego opłaty z tytułu udzielonej koncesji na 2015 r., prawidłowego wyliczenia wysokości opłaty oraz wszystkich okoliczności z tym związanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes URE decyzją nr (...) decyzją z dnia 24 maja 2005 r., udzielił Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 30 maja 2005 roku do dnia 30 maja 2015 roku. Przedmiot i zakres działalności został określony jako działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. /akta adm./

W dniu 20 marca 2015 r. wpłynął do Prezesa URE wniosek Przedsiębiorcy o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrót paliwami ciekłymi. /akta adm./

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie udzielenia koncesji, Prezes URE decyzją nr (...) z dnia 25 maja 2015 r., udzielił Przedsiębiorcy koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na okres od dnia 31 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2030 roku. Przedmiot działalności określono jako obrót paliwami ciekłymi:

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,
- olejami napędowymi,

- olejami opałowymi,

- gazem płynnym,

przy wykorzystaniu środków transportu przeznaczonych do transportu paliw

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,

- olejami napędowymi,

- gazem płynnym,

przy wykorzystaniu stacji paliw we F. przy ul. (...).

/ akta adm./

Do dnia 24 czerwca 2015 r. nie wpłynęła na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki opłata koncesyjna. / okoliczność bezsporna/

Przedsiębiorca w 2014 r., tj. w roku poprzedzającym udzielenie powyższej koncesji, uzyskał przychody w zakresie działalności objętej koncesją w wysokości (...) zł. /formularz opłaty koncesyjnej, k. 11 akt adm./

Prezes URE pismem z dnia 29 lipca 2015 r., wezwał Przedsiębiorcę do wniesienia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wezwania - opłaty z tytułu udzielonej koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi oraz poinformował o sposobie jej uiszczenia. /k. 1 akt adm./

W piśmie z dnia 6 sierpnia 2015 roku Przedsiębiorca odmówił uiszczenia opłaty i przedstawił negatywne stanowisko co do żądania uiszczenia opłaty w odpowiedzi na wezwanie. Zdaniem Przedsiębiorcy opłata za udzielenie przedmiotowej koncesji jest nienależna, ponieważ uiszczył już opłatę w dniu 19 marca 2015 roku. /k. 2-4, 11, 15 akt adm./

W związku z powyższym, Prezes URE pismem z dnia 4 listopada 2016 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obliczenia opłaty koncesyjnej. Jednocześnie Przedsiębiorca został wezwany do złożenia stosownych wyjaśnień i nadesłania dokumentów, tj. wypełnionego formularza dotyczącego wyliczenia opłaty koncesyjnej (który to formularz został przekazany Przedsiębiorcy z wezwaniem do wniesienia opłaty koncesyjnej) oraz potwierdzenia uiszczenia przedmiotowej opłaty na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki. Ponadto, Przedsiębiorca został poinformowany o faktach znanych Prezesowi URE z urzędu, tj. o wysokości przychodów osiągniętych przez Przedsiębiorcę w roku poprzedzającym udzielenie mu w dniu 25 maja 2015 r. koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi. /k. 7 akt adm./

W odpowiedzi, pismem z dnia 21 listopada 2016 r., podtrzymał w całości swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 6 sierpnia 2015 r. /k.12 akt adm./

Pismem z dnia 28 marca 2017 r. Prezes URE na podstawie art. 10 § 1 w związku z art. 73 k.p.a. zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu prowadzonego postępowania i przysługującym mu prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, jak również o prawie do złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień. /k. 17, 18 akt adm./

Przedsiębiorca w wyznaczonym terminie nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia. /okoliczność bezsporna./

W dniu 22 maja 2018 r. Prezes URE wydał decyzję numer (...) . /k. 21-23 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosowanie do treści art. 34 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018 r., poz. 650, 685 i 755) przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, wnosi coroczne opłaty do budżetu państwa, obciążające koszty jego działalności.

Rada Ministrów, w myśl delegacji zawartej w ust. 3 wskazanego wyżej przepisu, określiła w rozporządzeniu z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa URE corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja, wysokość oraz zasady wnoszenia i obliczania opłaty (Dz.U. z 1998 r., Nr 60, poz. 387).

Stosownie do § 1 ust. 1 ww. Rozporządzenia, wysokość corocznej opłaty, wnoszonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, stanowi iloczyn przychodów przedsiębiorstwa energetycznego, uzyskanych ze sprzedaży produktów (wyrobów i usług) lub towarów w zakresie jego działalności objętej koncesją, osiągniętych w roku poprzedzającym ustalenie opłaty, oraz współczynników opłat, z zastrzeżeniem § 2. Współczynniki opłat, o których mowa w ust. 1, określone zostały w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

Dalej wskazać należy, iż z treści §4 ust. 1 Rozporządzenia wynika, że opłatę wnosi się w terminie do 31 marca każdego roku, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. W treści zaś ust. 2 wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne, któremu udzielono koncesji z urzędu, wnosi pierwszą opłatę w terminie do 30 dni od dnia wydania koncesji. Zgodnie z ust. 3, w terminie określonym w ust. 2 pierwszą opłatę wnosi także przedsiębiorstwo energetyczne, któremu udzielono koncesji na wniosek, jeżeli w roku poprzedzającym udzielenie koncesji uzyskało przychody ze sprzedaży produktów (wyrobów i usług) lub towarów w zakresie działalności objętej tą koncesją.

Zasadniczo to przedsiębiorstwo energetyczne oblicza wysokość opłaty - § 3 Rozporządzenia i jest ono obowiązane udokumentować prawidłowość obliczonej opłaty oraz przedstawić Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki dane stanowiące podstawę jej obliczenia, niemniej jednak w razie stwierdzenia, że opłata została obliczona w sposób nieprawidłowy oraz w razie niewniesienia opłaty w terminie określonym, to Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje obliczenia opłaty - § 6 Rozporządzenia.

Obowiązek wnoszenia opłat koncesyjnych wyznaczony jest przez sam fakt posiadania ważnej koncesji i obliгуje do uiszczenia opłaty koncesyjnej, bez względu na faktyczne wykonywanie działalności koncesjonowanej. Dlatego też zasadnie przyjął pozwany, że dla powstania obowiązku wniesienia przedmiotowej opłaty koncesyjnej od koncesji udzielonej w 2015 roku i ustalenia jej wysokości istotna jest wysokość przychodów osiągniętych w roku poprzedzającym udzielenie przedmiotowej koncesji. Powód twierdził jednak, że nie jest zasadne żądanie opłaty, gdyż opłata koncesyjna została już uiszczona w dniu 19 marca 2015 roku. Stanowisko powoda w powyższym zakresie jest zatem niezasadne.

Prezes URE prawidłowo przyjął, że powód, jako podmiot który uzyskał koncesję w 2015 roku, tj. w dniu 25 maja 2015 roku winien uiścić opłatę w terminie 30 dni od dnia jej udzielenia, tj. do dnia 24 czerwca 2015 r. Sposób określenia wysokości naliczonej przez pozwanego opłaty jest w ocenie Sądu prawidłowy, gdyż opiera się o wspomnianą wyżej treść § 4 ust. 3 Rozporządzenia oraz z uwzględnieniem treści § 1 i 2 rozporządzenia, tj. w oparciu o przychody z działalności koncesyjnej w 2014 roku, gdyż taka była prowadzona. Dodać należy, że powód pomimo wezwania z dnia 29 lipca 2015 roku do uiszczenia przedmiotowej opłaty, zignorował ciążący na nim obowiązek. Wynika on zaś z samej treści art. 34 – Prawa energetycznego, albowiem wyraźnie stwierdza, że coroczne opłaty do budżetu państwa, obciążające koszty jego działalności (opłaty koncesyjne) wnosi przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja. Na podkreślenie wymaga zatem sam fakt udzielenia koncesji. Wskazany wyżej przepis wyraźnie to wskazuje. W niniejszej sprawie należy też podkreślić, że koncesja udzielona powodowi w dniu 24 maja 2005 roku wygasła wraz z upływem wskazanego w jej treści okresu jej obowiązywania tj. w dniu 30 maja 2015 roku, natomiast powód wystąpił z wnioskiem

o udzielenie kolejnej koncesji w dniu 20 marca 2015 roku. Powyższe oznacza, że koncesja z dnia 24 maja 2005 roku wygasła, a powód uniemożliwił pozwanemu przedłużenie okresu jej obowiązywania. Niewątpliwie powód nie skorzystał bowiem z możliwości złożenia wniosku o przedłużenie koncesji z dnia 24 maja 2005 roku w trybie art. 39 ustawy – Prawo energetyczne. Ponad wszelką wątpliwość, nie zachodzi zatem jakakolwiek kontynuacja działalności koncesjonowanej, do której powód nabył prawo wraz z wydaniem decyzji koncesyjnej z dnia 24 maja 2005 roku. Koncesja z dnia 25 maja 2015 roku jest nową koncesją wydaną na wniosek, której uzyskanie było konieczne do dalszego prowadzenia działalności koncesyjnej, a w związku z tym powód winien był uiścić pierwszą opłatę koncesyjną płatną w terminie 30 dni po uzyskaniu koncesji na wniosek, czego jednak nie uczynił. Należy w tym miejscu zwrócić również uwagę, że w nowej koncesji z dnia 25 maja 2015 roku w sposób odmienny i znacznie szerszy określono przedmiot koncesyjnej działalności powoda, do której powód był uprawniony na podstawie tej decyzji - tj. od dnia 31 maja 2015 roku. Z tych wszystkich względów mylnie powód przyjął, że interpretacja dokonana przez Prezesa URE skutkuje faktycznie dwukrotnym obciążeniem przedsiębiorcy z tego samego tytułu oraz, że w niniejszej sprawie zachodzi tożsamość pomiędzy uiszczoną przez skarżącego opłatą z tytułu koncesji w 2015 r. uiszczoną za koncesję (...), nr (...), a żadaną przez Prezesa URE opłatą. Należy tu bowiem podkreślić, że uiszczona przez powoda opłata w wysokości 54.368,00 zł w dniu 19 marca 2015 roku (k. 11, 15 akt adm.) dotyczyła innej koncesji. W związku z tym uzasadnione było obliczenie przedmiotowej opłaty koncesyjnej z urzędu z tytułu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa URE nr (...)z dnia 25 maja 2015 r. wskazanej w sentencji zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne pozwanemu jako wygrywającemu przedmiotowy spór,łożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego w wysokości 720 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska